

Szerkesztették munkaközösségben:
FEKETE SÁNDOR, FINTA ISTVÁN,
KADÁR IMRE

Wesley János
Lelkészképző Főiskola Könyvtára

196048

Felolós kiadó: Kádár Imre dr.

Sylvester Rt. Budapest, Hermina-út 51. — F. v. Szabó László.

A KÖNYVBEN MEGJELENT CIKKEK SZERZŐI:

I. REFORMATUS EGYHAZ:

BERECZKY ALBERT, a dunamelléki egyházkerület püspöke, az Egyetemes Konvent elnöke.

ENYEDY ANDOR DR., a tiszáninneni egyházkerület püspöke, a zsinat alelnöke.

FEKETE SANDOR lelkész, „AZ ÚT” felelős szerkesztője.

FINTA ISTVAN DR. lelkész, az Egyetemes Konvent központi külügyi és sajtóügyi előadója.

GYÖRY ELEMÉR dunántúli püspök, az Egyetemes Konvent alelnöke.

KADAR IMRE DR., az Egyházi Tudósító felelős szerkesztője, az Egyetemes Konvent Sajtóosztályának vezetője.

MAKKAI SANDOR DR. egyetemi ny. r. tanár, volt erdélyi püspök, az Egyetemes Konvent missziói előadója.

PÉTER JÁNOS, a tiszántúli egyházkerület püspöke.

VICTOR JÁNOS DR., a budapesti teológiai akadémia professzora, a dunamelléki egyházkerület főjegyzője.

II. EVANGÉLIKUS EGYHAZ:

DEZSÉRY LASZLÓ DR. lelkész, az Evangélikus Élet felelős szerkesztője.

GROÓ GYULA DR. lelkész, egyetemes főtítkárs.

REÖK IVÁN DR. sebészfőorvos, egyetemes felügyelő.

VETŐ LAJOS DR., a tiszai egyházkerület püspöke.

III. SZABADEGYHAZAK:

KISS FERENC DR. orvosprofesszor, a Szabadegyházak Szövetségének elnöke.

SOMOGYI IMRE DR. lelkész, a Magyarországi Baptista Egyház elnöke.

SZÉCSEY JÁNOS lelkész, a methodista egyház szuperintendense.

A magyar methodista egyház egyenjogúsága a népi demokráciában

Hálás szívvel gondolunk a Magyar Népi Köztársaságra, amely 1947-ben elismerte a Methodista Egyházat és egyenrangúvá tette a többi egyházzal. Azóta már az alkotmány szerint is teljesen biztosítva van a vallásszabadság s így mi is demokratikus keretek között élhetünk és fejlődhetünk.

A methodizmus nem angolszász területről, hanem Svájcban és Németországon át jutott hazánkba.

Sajnos a múltban csak másodrendű egyháztagnak tekintettek bennünket és évtizedeken át csak „megtűrt” és hivatalosan is szektaként kezelt vallásfelekezetek voltunk. Sok megaláztatáson át nem egyszer tiszta keresztyén életünkkel ellentétben álló hatósági zaklatásnak, sok üldöztetésnek voltunk kitéve. A múltban lelkészeink számtalanszor voltak csendőrkézen és többször tartottak nálunk házkutatást. Jómagamat is többször letartóztattak. Az elmúlt politikai rendszerre nagyon jellemző eset maradt meg emlékezetemben. A háború első felében Sashalmon az ottani kis erdőségben kirándulás alkalmával többedmagammal istentiszteletet tartottam a szabadban. Miután több egyházi éneket elénekeltünk és imádkozni kezdtem, hátulról egy kéz nehezedett vállamra és megfordulva láttam, hogy egy rendőrőrmester fölényes, lenéző hangon szól rám: „hé öreg, hol az engedély?” A durva beavatkozás természetesen véget vetett az imaórának. Az őrmester igazoltatott, majd néhány nap múlva rendőrbíró elé kerültem, aki végül elengedett, amikor megmondtam neki, hogy a büntetést akár szabadságvesztés, akár pénzbírság legyen is, készségesen vállalom, mert az nem az én szégyenem lesz, hanem a vallást üdöző államhatalomé.

Ma nyitva áll minden falu és minden város és szabadon hirdethetjük Krisztus evangéliumát. Ebben senki meg nem akadályoz bennünket. Ezért képmutatás az, amikor a magyar demokrácia ellenségei többfelé terjesztett rágalomokkal azt akarják elhitetni, hogy Magyarországon vallás- és egyházüldözés folyik.

A methodista egyház megőrizte a függetlenségét és a jövőben sem akarunk függő viszonyban lenni más országokban levő hitestvéreinktől.

Eddig a hozzánkcsatlakozóktól formális áttérést nem kívánunk, de hiszem, hogy az új alkotmány szerint készülő vallási törvények eltörlik az áttérésnek azokat a nehézkes, a demokratikus gondolkozással semmiképpen össze nem egyeztethető régi formalitásait, amelyek mindig súlyosan sértették a szó legigazibb értelmében vett lelkiismereti szabadságot.

Mi methodisták nem akarunk minden áron és minden eszközzel lelkeket halászni más egyházakból, csak azok közösségét kívánjuk, akik a maguk jószántából, tehát egyes egyedül belső indíttatásból jönnek hozzánk. Talán ezért is olyan kicsiny az egyházunk létszáma.

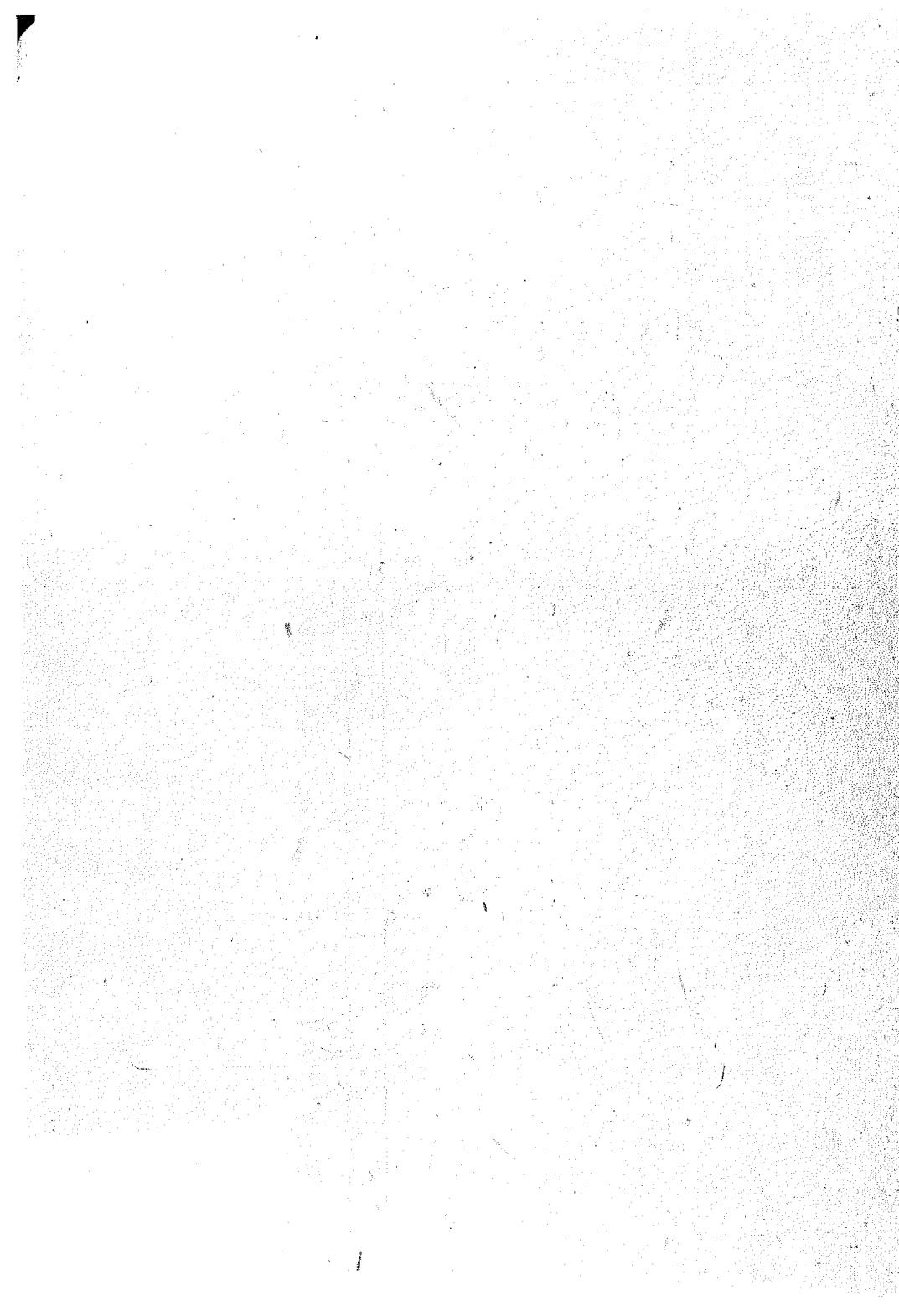
☉ Az Újjáépítési Osztályon keresztül nekünk juttatott szeretet-adományok bennünket épp úgy, mint más egyházakat sem a jelenre, sem a jövőre nézve külföldi országoktól függő helyzetbe nem hoztak. Egyházunkat saját erőnkéből és híveink áldozatából akarjuk fenntartani. Ezt annál is inkább megtehetjük, mert demokráciánk itt is komolyan segítségünkre siet, nem tévén különbséget egyház és egyház között. Mindez arra indít bennünket, hogy I. Timótheus 2. szerint buzgó imádságban gondoljunk naponként népünkre és annak vezetőire, „mert ez jó és kedves dolog a mi megtartó Istenünk előtt“.

A Methodista Egyház ki akarja venni részét az újjáépítés és tervezgatókodás felelősségteljes munkájából, hogy ezzel is lerója háláját demokráciánk iránt, hogy elismerte egyházunkat és egyenrangúvá tette a többi egyházzal. A népi demokrácia eddig is megmutatta erejét a három éves terven keresztül, amikor is romokból építette újjá az országot. Így bizalommal tekinthetünk az ötéves terv elé is, mert ezzel csak az ország békéjét és a dolgozók jólétét segítik elő.

Mi ebben az államban élünk, benne szolgálunk az evangéliummal. Isten ígéje előírja a hatalmasságoknak való engedelmességet. A népi demokrácia a teljes vallásszabadságot biztosítja. Ez a vallásszabadság nemcsak az egyház hivatalos szerveinek mozgási és cselekvési szabadsága csupán, hanem minden egyháztagé is.

Adjon a jó Isten mindenkben sikert és igazi békességet, nyugodjon meg rajtunk az Ő jó kedve.

Szécsey János

Magyar Egyház

A MAGYAR
PROTESTANTIZMUS
ÖT ÉVE
1945—1950

REFORMÁTUS EGYETEMES KONVENT
SAJTÓOSZTÁLYA